

Véronique Biefnot & Francis Dannemark

Een Brussels deuntje...

Jimmy Smith plays smiling Jimmy Smith.

- Slaap je? - Ben je aan het mokken? Slaap je of ben je aan het mokken? Is het omdat hij niet gekomen is? Komaan! Het is nog vroeg. Kijk, buiten schijnt de zon, zou men zeggen. Misschien is hij gestopt aan een terras bij Falstaff, of zit hij op een bank in het Koninklijk Park terwijl hij luistert naar de vogels. Dat zal hem misschien inspireren. Hij slentert, maar hij zal wel komen.
- Kunt u niet zwijgen, zelfs niet voor even?
- Zeg 'ns, wie horen we hier eigenlijk voortdurend?
- We zijn niet met elkaar te vergelijken: u roept! U tikt rekeningen in! Ik charmeer, ik verleid, ik doe hoofden op hol slaan. Ik laat dromen, ik betover mensen!
- Betoooooveren... Overdrijf je niet? Toch zou je zonder mijn getrompetter altijd ergens anders kunnen gaan verleiden... op het Vossenplein bijvoorbeeld!
- U bent harteloos! U begrijpt niets.
- Kom op, trek het je niet aan. Ik weet dat je hem mist. Ik zie zijn lange vingers voor me die je aanraken... Hij zou niet zonder je kunnen.
- Zwijg! Iemand stopt voor de deur...
- Is hij het?
- Nee... Toeristen.
- Oh, pff, ik ga me nog een beetje bezig houden met bizarre stukken waar niemand iets aan heeft.
- De buurt is hip geworden! En niet alleen de buurt. Ik heb het horen zeggen: Brussel is in de mode. Als dat zo verdergaat, zullen *de Parijzenaars* hier op een dag komen wonen!
- En waarom niet? Vergeet niet dat we hier altijd alle accenten hebben gehoord. Zinneke en vismet, burgers, zakenmannen, artisten, ... En in alle talen!
- ...
- Je zegt niks. Ben je aan het dromen?
- Hoe weet u dat?
- Je straalt wanneer je droomt.
- Ik herinner mij de eerste keer... Zijn fluweelzachte aanraking deed me zweven...
- Ah, Stan, de elegante Stan Brenders. En zijn oude vriend die hem is komen bezoeken...
- Mijn God! Wat een avond! Nat King Cole! Ik zal nooit vergeten hoe zijn vingers langs mijn rug dansten tussen ebbenhout en ivoor.
- En Barbara?
- Handen van een tovenaars. En zo een gekwetst hart...
- En Jimmy Smith, en Marc Moulin, en Denny Zeitlin...
- Wat een goed geheugen heeft u!
- Ik zou je zelfs de data kunnen geven als je erom zou vragen!

- Ik en data... Zelfs in de grootste duisternis zou ik ze me allemaal kunnen herinneren. Iedereen heeft zijn eigen manier om zich te gedragen, om anderen te benaderen... Kijken, lichtjes aanraken, aarzelen, eerst een vinger, zoals een kind dat doet, of twee handen die zich ontvouwen, die zich zachtjes openen, die liefkozend strelen voor ze echt aanraken...

- Jij verkiest tegenwoordig toch iemand die zijn tijd neemt...

- Mal Waldron is niet iemand die het langzaam aan doet! Het is iemand die wandelt! Let op uw woorden. En let een beetje op 's avonds wanneer hij speelt. Uw mechanische klanken in zijn muziek tijdens de tournees zijn verschrikkelijk!

- Jaja, zo weet ik weer dat ik leef! Witbier, Kriek, Geuze, Chiva, mooie champagneflessen, kleurrijke cocktails! Dat zal ervoor zorgen dat je in zijn armen kan vallen... Zonder mij zou je al onder het stof liggen op de vloer van een veilingzaal, achtergelaten in de stilte.

- Zonder mij zou je niet meer dan een doodgewone lade tussen de deur van de badkamer en de keuken zijn!

- Oei oei! Kom, genoeg. Goed? Jij hebt mij nodig en ik heb jou nodig, en het is goed zo. *Nous sommes des vieux amis*. Ik tel het geld, jij de sterren. Er moet van alles iets zijn, zoals we hier zeggen. Maar kijk, er komt iemand binnen. Is dat niet jouw vriend, die grote kerel die schrijft terwijl iemand anders zijn stukken herhaalt en jou doet ronken? Dat wil misschien zeggen dat je muzikant niet lang meer op hem zal laten wachten. Wat zou hij zonder jou doen? Jij bent het, de piano van L'Archiduc!

- *Oh yeah, one of the best bars in the world!*

- Hé! Stoef toch niet zo. Lach liever en bereid je voor. Vanavond zullen verliefde mensen elkaar berichtjes sturen zonder woorden; *jij* bent het die voor de muziek zorgt.

- Shhhht!

- *Que pasa ? What's going on ?*

- Ik herken zijn stap.

- Ik had het je toch gezegd. Komaan, straal! Zoals de dichter zegt: *"Dames en heren, de wereld eindigt met een liedje"*. En dat is ook hoe alles opnieuw begint, met een liedje.

- Een jazzliedje, een Brussels deuntje... We zullen er vanavond één spelen speciaal voor jou. ■